

Časopis Trefa 13

Školní časopis žáků a učitelů na ZŠ a MŠ Tupolevova, Praha



Úvodník redakce

Po několikaměsíční odmlce je tu konečně další číslo našeho školního časopisu Trefa.

Kvůli nucenému zavření škol se nám všem překopala dosavadní představa o školní výuce a od jednoho pochmurného březnového dne jsme museli zůstat doma. Vězte, že tato situace způsobila velké nesnáze jak vám žákům, tak i učitelům. I když jsme se všichni snažili, seč nám síly stačily, určitě nám dáte za pravdu, že se nic nevyrovná běžné výuce ve vaší třídě. Myslím si, že tentokrát jsme se

na 1. září těšili úplně všichni a pevně doufáme, že se podobná situace z jara již nebude opakovat.

Ted' již k tomu, co můžete nalézt na následujících stránkách. Co by to bylo za Trefu, kdybyste se nemohli dočíst o tom, jak někteří vaši spolužáci tráví svůj běžný den? K tomu vám předkládáme několik typů na nejlepší knihy prostřednictvím recenzí vašich sečtělých spolužáků. Představíme vám našeho nového kolegu a vašeho pana učitele hudební výchovy a zcela jistě se dozvíte mnoho dalších zajímavých informací.

Na nic tedy nečekejte, pust'te se do čtení a na shledanou v příští Trefě!

Redakce

Kulturní tipy

Maruška: Přijed'te se podívat do Harrachova! Čeká Vás Mumlavský vodopád, Čertova hora, skokanské můstky, bobová dráha, lezecká stěna i Vertical zábavní park.

Saša: Přečtěte si knihu Prašina, nedávno vyšel již 2. díl. Je to detektivní příběh, který se odehrává v Praze. Dvě děti zachraňují Prahu před výbušným kamenem.

Jolanka: Co takhle kniha - Penny Vostrá - Poplach na horské dráze? Čtyři dívky si hrají na detektivy. Když jely na horské dráze, ztratily peněženky, mobily a hodinky. Zjistí, kdo je na pouti kapsářem?

Johanka: Doporučuji knihu Lenčiny katastrofy, má několik dílů. Lenka si koupí indickou flétnu a když na ni začne hrát, začnou se dít věci.

Úvodník pana ředitele

Zdravím všechny čtenáře Trefy!

Začnu přáním: „Přeju si, abychom
mohli všichni nadále chodit do naší
školy bez jakýchkoli omezení.“
Uvidíme, zda se mi toto přání vyplní.

Předpokládám, že po jarní dlouhé pauze máte i
vy chuť chodit do školy, neboť jsem od některých
z vás slyšel: „Bylo to moc dlouhé volno.“ Kdo by
to byl řekl, že se budete těšit do školy.

V současné době ale máme jistá omezení. Nošení
roušek po chodbách, na druhém stupni i ve třídě,
nemůžeme zpívat jak v Pyšné princezně, druhý
stupeň nemůže sportovat... Možná přijdou další
opatření. To se ale nedá nic dělat. Já vám všem
děkuju, že nařízení dodržujete a že nikdo
neremcá. Věřím, že to brzo přejde a že bude zase
líp. Proto dodržujme především hygienu. Myjme
si pořádně ruce, používejme desinfekci, která je
ve škole na každém rohu. To si myslím, že je
opravdu moc důležité.

Dovolím si parafrázovat jednoho českého
velikána, a to Járu Cimrmana (jistě víte, kdo to
je): „Do školy i ze školy s umytýma rukama!“
Konec přednášek o hygieně, stejně to slyšíte
všude.

Místo toho se pochválíme. Například jak se
staráme o školní hřiště. Kluci pod vedením pana
učitele Zerzána zlikvidovali různé nežádoucí keře,

které stínily do oken školy, natřeli novou
venkovní učebnu resp. stoly a lavice...

Co se týče našich vědomostí, tak jsme velmi dobře
dopadli ve Scio testech (příprava na střední
školy).

Naši prvňáci se velmi rychle adaptovali (jako vždy
nové cizí slovíčko – přizpůsobili) režimu a chodu
školy. Za což chválím nejen je, ale i paní učitelky
a paní vychovatelky.

Chci také poděkovat rodičům, kteří nám věnovali
nové květiny do vestibulu. Hned to tam vypadá
lépe. I my jsme nakoupili nové květiny před
vchod školy, k pavilonu B i na školní pozemek – ty
ale ještě čekají na vysazení.

Tak bych mohl pokračovat dál a dál. Jednu věc
bych vám ale vytknul! Ten nepořádek na školním
hřišti po velké přestávce, co po vás vždycky
zbyde. Hodit pytlík od svačiny nebo pet lahev od
pití do koše, není zas takový problém. Vyhlašuju
tedy měsíc čistého „školňáku“. Sám jsem
zvědavý, jestli si to vezmete k srdci.

To bude asi vše.... jo a zdravte! Nějak jste
zapomněli za ten půl rok, že se dospělí lidé
(zvláště pak vaši milí pedagogové) zdraví. Stačí
jednou za den!

Mějte se fajn a opatrujte se!

*Váš
pan ředitel*



Anketa

Genderové stereotypy ve školním prostředí

V 8. ročníku jsme se spolu s žáky a žákyněmi zamýšleli nad přetrvávajícími stereotypy, se kterými se každodenně můžeme střetávat. Při společné diskuzi jsme zjistili, že jsme předsudky ve společnosti ovlivňováni více, než bychom na první pohled řekli. Zde jsou vybrané názory na toto téma samotných žáků a žákyň, kteří své podněty ohledně přetrvávajících stereotypů vztahovali právě ke školnímu prostředí.

Měli bychom mít tu možnost si vybrat pracovní činnosti. Ne, aby kluci šli automaticky na dílny a holky na kuchyňky. Já bych třeba šel vařit hned.

Holky mají výhodu o tělocviku. Zbytečně to mají lehčí než my, přitom některé holky jsou ve sportu mnohem lepší než kluci.

Když paní učitelka potřebuje pomoc, automaticky si vybere nějaký kluky. Přitom 20 sešitů snad dokáže vzít i holka, ne?

Já bych si klidně chtěla zkusit natírání laviček atd. Mám ráda vaření, ale není to něco, v čem bych se vyžívala. Na druhou stranu práce na zahradě a kolem domu mě velmi baví.

Učitelé automaticky berou holky jako ty zodpovědnější, což mi upřímně dost vadí. Nelze to přeci takto zobecňovat.

Vždycky, když někdo něco provede ve třídě, můžou za to automaticky kluci. Což je na jednu stranu

dobrá zpráva pro nás holky, ale občas kluky už lituju.

Většina kluků chce na vaření, navíc přece už neplatí to, že by se o domácnost starala jen holka. Kde se to ale máme naučit?

Proč by nemohl učit kuchyňky učitel? Proč to musí být vždycky automaticky učitelka?

Učitelé vždycky říkají: „Potřebujeme silné chlapce.“ My holky jsme snad slabé?

Proč musíme být na tělák rozdělení na holky a kluky? Proč to bud' nerozpůlit podle abecedy, což by podle mě byla větší zábava, jelikož bychom byli různě namixovaní, nebo se rozřadit podle výkonnosti? Spoustě klukům sport nejde, tak proč by měli být v té „silnější“ skupině?

Holky mají větší volnost, kluci jsou neustále pod dozorem.

Odkdy holky nehrají fotbal? Proč vždycky, když se řeší nějaký technický problém, se učitelé zeptají nějakého kluka na řešení.... V dnešní době jsou přece tyhle rozdíly dávno přežitý.

Když si chce učitel půjčit od někoho sešit, vždycky požádá nějakou holku, protože ta přeci musí psát hezky a všechno si podtrhávat. Já mám naprosto ukázkový sešit, ale nikdo ho vidět nechce.

Nejlepší by bylo, kdybychom měli v 1. pololetí vaření a v 2. potom zase dílny. Přece i kluk se potřebuje naučit vařit a i holka by měla umět přitlouct hřebík. Měli bychom se spíš řídit tím, co nás baví, než tím, co bychom měli dělat vzhledem k našemu pohlaví.

Anketa

Zeptali jsme se žáků, na co se do školy nejvíce těšili:

Eliška L.: Těšila jsem se na učitele a na spolužáky a na mé oblíbené předměty.

Lucka: Těšila jsem na nové žáky, kteří k nám přibyli.

Mára: Nejvíce jsem se těšil na spolužáky.

Anetka: Těšila jsem se na nové učebnice a sešity, také na paní učitelky a spolužáky.

Maky: Těšil jsem se na spolužáky a také na učení.

Radim: Na spolužáky a na učitele jsem se těšil.

Verča: Bylo hrozné se učit doma, moc jsem se těšila na učení ve škole a na spolužáky.

Jára: Na učení, na paní učitelku a kamarády.

Evička: Těšila jsem se na kamarády a na učení. Už byla nuda učit se doma v karanténě.

Kája Kr.: Hlavně jsem se těšila na kamarády, protože jsem se v době karantény s kamarády nepotkávala.

Lucka A. a Klárka, Adéla: Na kamarády.

Kája: Na spolužáky a učení.

Eliška: Těšila jsem se na učení, protože učení doma je to hrozné.

Maruška: Na učení, ve škole se mi učí o hodně lépe, také jsem se těšila na paní učitelku.

Jolanka: Už mi chybělo učení, těšila jsem se i na tělocvik.

Anežka: Dlouho jsem neviděla kamarádky, hodně jsem se na ně těšila.

Saša: Na přátelskou atmosféru ve škole.

Patrik: Na kamarády a na tělocvik.

Rozhovor

S panem učitelem Matějem Bártou

Co vás vedlo k tomu, že jste začal studovat pedagogickou fakultu?

Nepamatuji si konkrétní důvod, v podstatě mě k tomu navedla souhra různých podnětů. Hlavně jsem se chtěl nějakým způsobem věnovat hudbě. Na umělecké vysoké školy jsem si netroufal, tak jsem zvolil alternativu. A navíc – jsem z učitelské rodiny, a tak nějak jsem počítal s tím, že moje cesta jinam nepovede.

Co je podle vás nejlepší na profesi učitele?

No, ve škole to prostě žije. Člověk se nenudí, stále se něco děje. To na tom oceňuji asi nejvíce, protože jsem si vyzkoušel zaměstnání, kde jsem stál 12 hodin s vypnutým mozkem a počítal každou sekundu do konce. Také mám rád, když do výuky dáte nějakou energii a ona se vám od žáků vrátí v dvojnásobné (nebo ještě větší) míře - to člověka opravdu nabije. Ale nefunguje to tak u všech. Bohužel.

Podle čeho jste se rozhodl, že půjdete studovat zrovna tyto obory?

Hudební výchova byla u mě jasná. Sice to byl předtím jen koníček, ale nic jiného bych asi v životě dělat nechtěl. Češtinu jsem si vybral jen jako "něco" k té hudebce, protože ta samotná studovat nejde. No hádejte, co mi teď zabere ve studiu více času. :)

Jaká je vaše nejlepší vzpomínka na dětství?

Dětství jsem trávil na chalupě u babičky a dědy. Tam jsem toho prožil mnoho a bylo to super. Jednu vzpomínku z té haldy opravdu vybrat nelze.

S jakou hračkou jste si nejvíce hrál?

Byla to plyšová liška (vyhrál jsem ji ve výtvarné soutěži), ségra měla nějakou jinou plyšovou hračku. Ta moje se jmenovala Božka, ta ségry.. to už nevím.

Ale pamatuji si, že jsme jim vdechli život a mnoho chvil prožily s námi.

Jaké jsou vaše koníčky kromě hudby?

Občas něco namaluji/nakreslím, ale na to už také není čas.

Jaký máte vztah ke sportu?

Celkem dobrý, ale v poslední době ho praktikuji dosti nepravidelně. Nejradši mám plavání a cyklistiku.

Co nejraději posloucháte, když zrovna nejste ve škole nebo v práci?

Po práci si nejradši užiju chvíli ticha. Poslouchám tak nějak všechno. Ocením, když má hudba nápad a není jen pro byznys. Nejradši mám české interprety: Hanu Hegerovou, Hapku atd. + alternativní hudbu, třeba Zvíře jménem podzim.

Kterou knihu jste naposledy přečetl?

Čtu hlavně knihy do školy. Pro radost jsem naposledy přečetl od Milana Kundery knihu smíchu a zapomnění.

Jaká byla vaše oblíbená kniha, když jste byl na 2. stupni ZŠ?

Harry Potter.

Jaký předmět na ZŠ/SŠ vám nikdy moc nešel?

Těch bylo více, neměl jsem rád přírodovědné předměty, pak jsem ale paradoxně maturoval z chemie a biologie, tak nevím.

Máte nějaké životní motto, kterým se řídíte?

Jdi prostě dál – To je moje motto, jelikož ať se stane cokoliv, život se nesmí zastavit.

Děkujeme za rozhovor:)



1 den s...

Mariana Tomasová, 9,B

Mé ráno začíná hlasitě vyzvánějícím budíkem v 6:30. Často ho však nechám vyzvánět ještě tak 15 minut, a pak si řeknu, že už bych možná mohla vstávat. Mé první kroky směřují do kuchyně na snídani, kde si otevřu jogurt s cereáliemi, který mě vždy nakopne do nového dne a vypiju si svůj, už zchladlý čaj, kterým zapíjím vitamíny. Poté zalezu do koupelny, kde provedu ranní hygienu ve formě čistění zubů a stále přetrvávajícího rozkukávání. Poté, když přecházím do pokoje, slyším své dvě morčinky –

Niki s Valí, jak urputně žádají o jídlo. Proto rychle pospíchám do kuchyně, kde nakrájím zeleninu: často papriku, okurku a celer. Misku čapnu a pospíchám, abych ukojila jejich prázdná břicha. Poté otevřu skříň, vyberu vhodné oblečení do dnešního dne, provedu nějaké kosmetické úpravy a pospíchám si udělat svačinu. V poslední době jsem si oblíbila tortillu s oblohou a vodu s citronem či

hrozny. Pak už se jen podívám na hodiny, a když zjistím, že nestíhám, popadnu tašku, vše řádně zkontroluji a utíkám do školy. Máme 6 hodin, poté už jen pospíchám na oběd, kde si ještě tak 20 minut

povídám s kamarády, pak se všichni rozloučíme a já odcházím vstříc domácím úkolům. Když jsem doma, nejraději si dám ještě nějakou sváču, udělám úkoly, přípravu na přijímačky a sbalená jedu na trénink. Bud' na beachvolejbal, nebo na šestky. Tréninky mám 5krát týdně plus zápasy. A znovu teď budeme s trenérem

ladit fyzickou přípravu. Domů se vracím někdy v 7 hodin a dám si zaslouženou vanu a nějakou vydatnou večeři. Pak už jen dojedu nějakou přípravu do školy. Sednu si nejčastěji k televizi a bud' se jen dívám, nebo jsem v poslední době zkoušela plést náramky, tak dělám to. Okolo půl desáté jdu do pokoje, kde si připravím tašku. A přibližně v 10 hodin večer připravuju sebe a



Marie Anna Martonová 5.A

Dobrý den, ahoj, popíšu Vám svůj běžný den, když jsem v Harrachově.

Když se ráno probudím, pomůžu mámě se snídání. Většinou si dáme topinky. Potom se jdeme projít do lesa a vezmeme si i košík na houby. Les máme hned za domem. Tentokrát jsme hledali přibližně 2 hodiny a našli celkem 134 hub – spočítala jsem je. Oběd si můžeme dát doma, nebo v restauraci. Mám ráda restauraci Ston, je pod svahem



Čertova hora. Máma a děda říkají, že tam mají dobrou kávu. V centru městečka je výborná pizzerie Verde Rosa, kde Vám doporučuji tomatovou polévku. Po obědě se projdeme lesem, kde Vás upoutá nápis HARRACHOV, který připomíná HOLLYWOOD. Je tam super bobová dráha a lanové centrum. Mám to za sebou! Moc se mi to líbilo!

Je čas vrátit se domů. Těším se na seriál, dobrou knížku a svou patrovou postel. Dobrou noc.

Jakub Šafařík, 9.B

Ráno vstávám kolem 7. hodiny, protože to mám do školy blízko. Přichystám si všechny věci do školy, obléknu se, nasnídám se, vyčistím si zuby a vyrazím do školy. Ve škole jsem většinou 6-7 hodin + odpoledky. Po obědě odcházím domů (pokud nemáme odpoledku, to jdu většinou někam ven). A začínají moje povinnosti. Dělán domáci úkoly, připravuji se na testy a hlavně maluji. Jelikož jsem v 9. ročníku, rozhoduji se, na jakou školu půjdu a já jsem si vybral školu zaměřenou na design a grafiku, musím tudíž malovat a připravovat se na talentovky. Odpoledne tedy maluji max 2 a půl hodiny denně (Ano je to dlouho, ale věřte mi, taky bych byl radši



někde venku než doma.). Také chodím na přípravné kurzy, na kterých jsem 3 hodiny. Malujeme různá zátíší a učíme se nové techniky kreslení a malování.

Kolem 7. hodiny si vše zabalím do tašky a mám pro sebe trochu volného času. Koukám se na Netflix, Youtube, nebo jiné aplikace, popřípadě jdu ven. Cca po hodině a půl večeřím, a pak se jdu umýt, vyčistit zuby atd... V 9 hodin večer si jdu číst knihy kvůli přijímačkám o historii umění (slohy, malíře, směry...). No a do postele ulehám kolem

10. hodiny a usínám tak v půl 11. Volného času moc nemám.

Karolína Kuncová,

Můj běžný den začíná přesně v 6:30. Nejprve se nasnídám. Většinou si dám jáhlovou kaši s medem a banánem. Potom se obléknu a odcházím na autobus, který mi jede v 7:30. Do školy jezdím spolu s mamkou a mladší sestrou. Cesta trvá přibližně 15 minut. Stihnu se tedy ještě přezout, připravit se na první hodinu a popovídat si se spolužáky o tom, co jsme dělali o víkendu. Po obědě se vracím domů a udělám si všechny úkoly na zítřejší den. Poté se přesouvám ve směru k Čakovickému zámku, kde mi v 17:00 začíná dramataček. Nejprve se všichni pořádně



rozmluvíme: „Před potokem pět kopek konopí, za potokem pět kopek konopí. Katka tká, Katka tká. Tkaní to je vášeň prudká, Katku ke tkaní to nutká, koukněte se na Katku, tká od pátku do pátku...“ Právě se zabýváme Shakespearem. Já se zrovna učím úryvek z Večera tříkrálového. Už jsme měli i několik představení. Měli jsme také možnost se zúčastnit castingu na dabing animované pohádky.

Dramataček končí v 19:00. Většinou se domů vracím s tátou autem. Doma se pak ještě navečeřím, osprchuji a jdu spát.

Jazykový pobyt Erasmus

Paní učitelka Kubů se zúčastnila velmi zajímavého vzdělávacího pobytu, přečtěte si její článek a pokuste se odpovědět na otázky, které si pro vás na konci připravila.

V rámci projektu Erasmus +, který se zaměřuje na další vzdělávání pedagogických pracovníků, mi bylo umožněno o prázdninách pobýt dva týdny v zahraničí v jazykové škole Sprachschule Dialoge, která se nachází v německém městečku Lindau na březích Bodamského jezera.

Cílem pobytu bylo samozřejmě další rozvíjení a prohlubování mých znalostí a schopností v německém jazyce a také poznání kulturního prostředí a reálií, protože celá tato oblast je jedinečná, vždyť Bodamské jezero se nachází na hranicích tří německy mluvících států.

Prostředí školy bylo velmi podnětné a atmosféra byla opravdu přátelská a motivující. Výuka byla velice pestrá a zahrnovala různé metody - od psaní textů přes práci ve skupinách až po natáčení video scének. Kromě zlepšení svých jazykových dovedností jsem také získala i inspiraci a podněty, které mohu uplatnit při výuce a v neposlední řadě také impulsy pro své vlastní další vzdělávání. I učitel by si měl alespoň občas znovu zkusit úlohu žáka a vžít se tak do jeho pocitů a najít tak možná i jinou cestu k lepšímu předání poznatků a vzbuzení motivace.

Účastníci pocházeli z různých zemí a všichni jsme se nakonec museli domluvit, a to bylo asi to nejúžasnější. Beze zbytku se naplnilo staré známé rčení „Kolik řečí umíš, tolikrát jsi člověkem“. Kromě velmi intenzivního jazykového kurzu, který čítal 50 vyučovacích hodin, jsme společně podnikli i několik výletů do okolí. Nejkrásnější byl asi celodenní sobotní

výlet do Kostnice a pak společná plavba lodí po Bodamském jezeře. Komunikace v cizím jazyce tak probíhala vlastně neustále nejen ve škole, ale i v každodenním běžném životě. A to je vlastně tím nejdůležitějším smyslem výuky cizích jazyků, který bohužel některým žákům stále trochu uniká.

Celý pobyt pro mě byl velmi pozitivní zkušeností a přínosným zážitkem, a to i navzdory všem koronavirovým opatřením v souvislosti

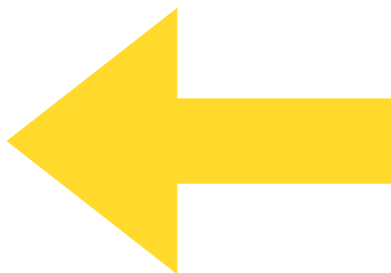


s pandemií. Rozhodně bych neváhala se znovu podobné akce zúčastnit. Jazykový pobyt v zahraničí a konkrétně na této jazykové škole mohu jen doporučit jak svým kolegům, tak žákům.

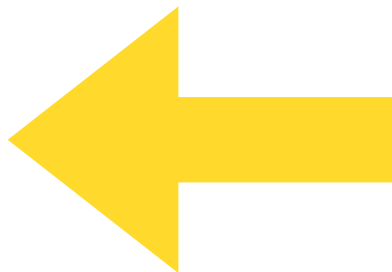
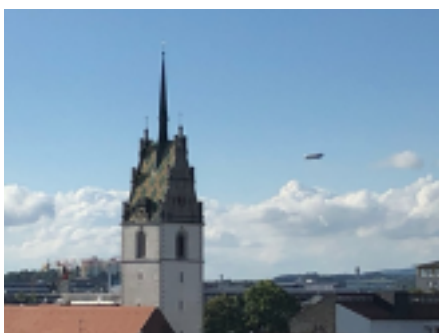


Doplňující otázky k textu od paní učitelky Kubů

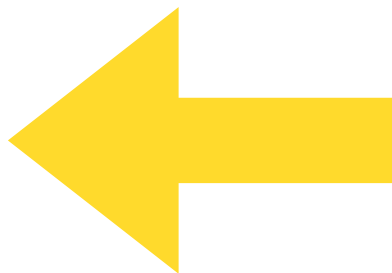
1) Město na obrázku se jmenuje Konstanz. Tušíte, jaké jméno nese v češtině a v jaké státě leží? Také je toto město spojeno se jménem jednoho hodně známého Čecha, o kterém se říká, že zemřel pro pravdu. Znáš jeho jméno?



2) Ve městě Fridrichshafen se narodil hodně známý vynálezce, jehož vynález najdeš na této fotografii. Víš jméno vynálezce a o jaký vynález se jedná?



3) Jaké 3 německy mluvící země leží na březích Bodamského jezera?



4) Myslíš, že můžeš potkat Švýcara, který žije ve Švýcarsku a přitom nemluví německy?

Co jsme v poslední době přečetli?

aneb tipy na kvalitní čtivo pro malé i velké

Marek: Cesta kolem světa za 80 dní. Děj knihy je o tom, že se občan Londýna vydá spolu se svým sluhou na cestu kolem světa. A proč se na cestu vydal, to se dočtete v knize.

Kuba: Hrdinové a válečníci. Kniha je o hrdinských činech a o významných dobyvatelích.

Klárka: Ema a kouzelná kniha. Je to o dívce jménem Ema, která žije v sirotčinci. Ve městě si koupí kouzelnou knihu a zažívá různé příhody. Tato kniha je přesně pro vás.

Maruška: Nejhorší děti na světě. Všechny tři díly jsou o zlobivých dětech. Každé dítě má svůj příběh. Knihy na sebe navazují. Vystupuje tam Míra Belt, co se nikdy nesplete nebo bezohledná Bela.

Jolanka: Penny Vostrá - Poplach na horské dráze. Čtyři dívky si hrají na detektivy. Když jely na horské dráze, ztratily peněženky, mobily a hodinky. Zjistí, kdo je na pouti kapsářem?

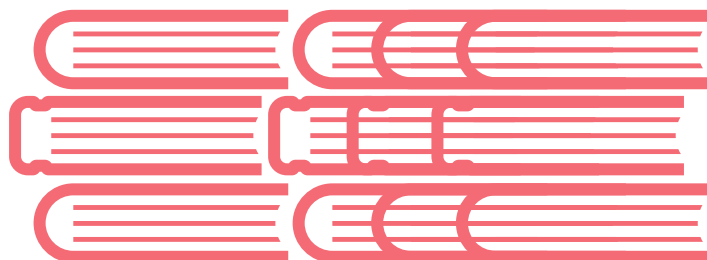
Lucka A.: Emma a její kouzelná ZOO – žárlivý levhart. Emma seznamuje levharty a ostatními zvířaty. Jestli máte rádi zvířata, kniha se vám bude líbit.

Saša: Prašina. Detektivka o dvou dětech, které zachraňují Prahu před výbušným kamenem, kterému říkají černý mekurit.

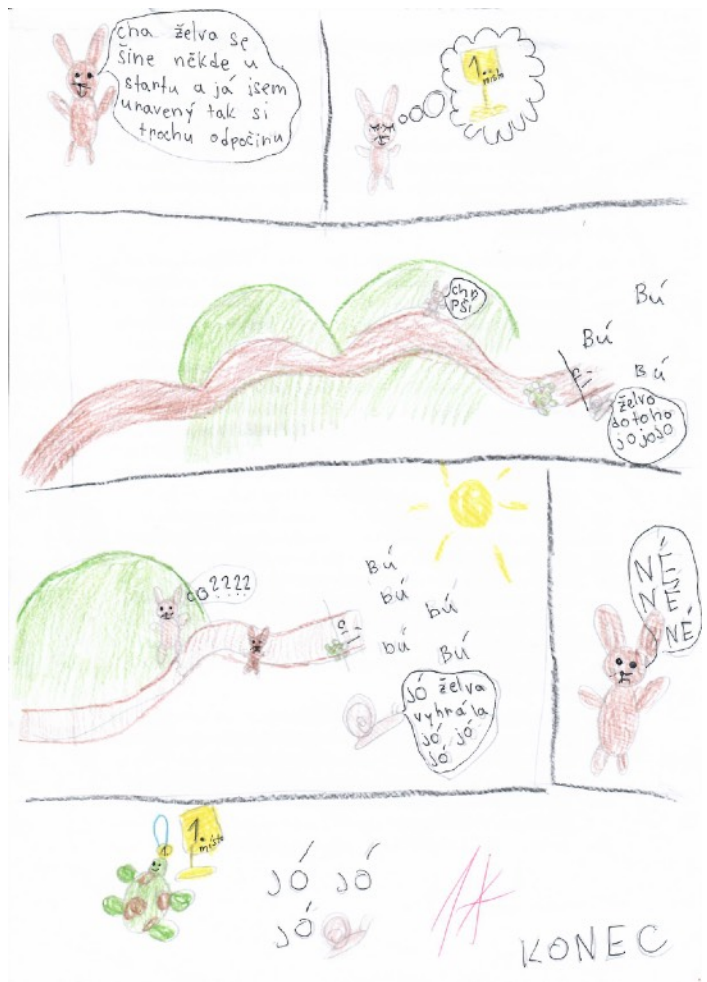
Anežka: Černý měsíc. Tato kniha je o holčích, které mají rádi koně a zažívají různá dobrodružství.



Kája: Karlík a továrna na čokoládu. Podle knihy od Ronalda Dahla byl natočen film, ve kterém Karlík zažívá spoustu dobrodružství, a to nejen v továrně na čokoládu



Bajky - výtvarné práce žáků v hodinách českého jazyka



A to je z první Trefy školního roku 2020/21 vše přátelé. Těšíme se příště!